

РЕШЕНИЕ

№ 3212

гр. София, 13.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 16.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разглежда дело номер **11769** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.83 ал.4 от ДОПК.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], срещу Отказ за регистрация по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ № 221021701189471/20.07.2017 г. издаден от П. В. В. на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1537/29.09.2017 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспорения акт поради неспазване на установената форма, съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел в нарушение на чл.6, ал.2-5 АПК. Счита, че отказът е издаден от некомпетентен орган, без да са съобразени всички, относими към случая доказателства, както и при липса на мотиви относно упражнена компетентност при условията на „оперативна самостоятелност“ в хипотезата на чл.176а, ал.1, т.1

ЗДДС. Визира нарушение на принципа на служебното начало поради неизясняване на обстоятелството дали лицето Б. Г. има отношение към неплатен ДДС от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Претендира се отмяна на оспорения отказ и присъждане на разноси по представен списък по чл.80 ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК.

Ответникът - директор на Дирекция "ОДОП" С., чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Подадено е заявление за регистрация по ЗДДС по чл. 100, ал. 1 от ЗДДС, с вх. №0000-0030631/06.07.2017 г. Същото е подадено по електронния портал на НАП с КЕП от А. С. И., ЕГН [ЕГН], в качеството на упълномощено лице.

Във връзка със заявлението за регистрация по ЗДДС, с Резолюция за извършване на проверка №222691701116380 от 06.07.2017 г., издадена А. Л. - С., на длъжност началник отдел при ТД на НАП - С., е определена П. В. В., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С. да извърши проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС на [фирма].

В хода на проверката е установено, че дружеството е вписано в Търговския регистър на 02.06.2017 г., с управител и едноличен собственик на капитала – Б. Х. Г., ЕГН [ЕГН]. Лицето е предоставило декларация по чл. 74, ал. 2, т. 3 от Правилника за прилагане на закона за данък добавена стойност /ППЗДДС/. Установено е, че дейността на дружеството ще бъде консултантска дейност в търговията на едро и дребно със стоки и услуги. За периода на проверката от 02.06.2017 г. до 30.06.2017 г. не е извършвана дейност и няма реализиран облагаем оборот. Представена е справка за реализирания облагаем оборот в размер на 0,00 лв. и оборотна ведомост до същата дата без реализирани приходи и заведени ДМА, стоки и материали. Дружеството няма сключени договори с клиенти и доставчици и няма наети лица по граждански договори. Не са налице и данни за извършен ВОП на стоки, предоставени или

получени услуги на и от ДЗЛ от ЕС и трети страни. Няма регистриран касов апарат и наети обекти.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че управителят на проверяваното юридическо лице – Б. Г. за периодите от 11.08.2005 г. до 28.05.2010 г., е била управител на дружеството [фирма], ЕИК 13036175, което за периода от 01.02.2010 г. до 28.02.2010 г. има установени и изискуеми задължения по ЗДДС, които към 06.07.2017 г. са в размер на 1 310 043,19 лв. – главница и лихви. Същите са установени с РА №[ЕГН]/19.11.2012 г.

Предвид изложеното и на основание чл. 176б от ЗДДС на 06.07.2017 г. е изготвено Искане за обезпечение на задълженията в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок от една година с изх. №2200-116380/06.07.2017 г. Документът е връчен на 10.07.2017 г., по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК. Представена е декларация от управителя на [фирма], в която се декларира, че обезпечение няма да бъде предоставено.

На основание чл. 176а, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е постановен Отказ за регистрация по ЗДДС №221021701189471/20.07.2017 г., издаден от П. В. В., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С.. Актът е връчен на 02.08.2017 г. по електронен път и оспорен по административен ред с жалба вх.№ 53-06-3474/10.08.2017 г. В срока по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК е постановено решение № 1537/29.09.2017 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., с което откатъ е потвърден.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Решение № 1537/29.09.2017 г. е връчено на представител на жалбоподателя на 02.10.2017 г. Жалбата вх.№ 53-04-738/13.10.2017 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в преклузивния срок по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице, адресат на неблагоприятен за него индивидуален административен акт, при спазване на процесуалната предпоставка по чл.156, ал.2 ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че отказът е

издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл.176 ЗДДС, вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП, на когото с резолюция № 222691701116380/06.07.2017 г. на началник отдел при ТД на НАП С. е възложена проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Съдът намира отказа за мотивиран от фактическа и правна страна съобразно изискванията на чл.59, ал.2 АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК. Според тълкуването, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС мотивите на акта следва да се считат допълнени с мотивите на решение № 1537/29.09.2017 г. на горестоящия административен орган. Същият е приел, че отказът за предоставяне на обезпечение по чл.176б ЗДДС и значителният размер на задълженията на [фирма] от 1 310 043.19 лв. обосновават в достатъчна степен общественият интерес от постановяване на отказ за регистрация по ЗДДС. Доводите на жалбоподателя за липса на мотиви в тази насока са неоснователни. Липсват и данни за допуснати в хода на производството съществени процесуални нарушения – такива, които са ограничили правото на защита на лицето срещу акта, което е упражнено своевременно и на всички основания за незаконосъобразност по чл.146 АПК, или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

Необосновани са твърденията на жалбоподателя за липса на проявена активност от органа по приходите при събиране и преценка на относимите доказателства. Съгласно чл.176а, ал.1, т.1 ЗДДС (отм., но в сила към датата на постановяване на отказа) компетентният орган по приходите може да откаже регистрация на лице, което не е предоставило в указания срок обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година и за което са налице данни, че един или няколко от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите му са или са били към момента на възникване на задълженията собственици, прокуристи, мажоритарни съдружници или акционери, членове на органи за управление или контрол на лица с неуредени задължения за данък върху добавената стойност над 5000 лв. Релевантните обстоятелства към тази хипотеза на отказ за регистрация са установени правилно от органа по приходите. Б. Х. Г. е едноличен собственик и управител на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Жалбоподателят не оспорва, че дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК], има установени и изискуеми задължения по ЗДДС в размер на 1 310 043.19 лв. въз основа

на влязъл в сила ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/19.11.2012 г. Част от предмета на ревизията, приключила с РА № [ЕГН]/19.11.2012 г. е м.02.2010 г., през който Б. Х. Г. е била управител и едноличен собственик на капитала на същото дружество. Обстоятелството, че в този период Г. е била в отпуск по майчинство, е ирелевантно към основанието по чл.176а, ал.1, т.1 ЗДДС, според което единствено условие е качеството на физическото лице на управител и собственик на търговското дружество. Други конкретни несъбрани доказателства и несъобразени обстоятелства не се сочат в жалбата и не се установяват от приложената в цялост административна преписка.

На проверяваното лице е връчено искане за обезпечение изх.№ 2200-116380-1/06.07.2017 г. с надлежно посочване на основание и размер на обезпечението, както и произходът на задълженията по ЗДДС. Изричният отказ за представяне на обезпечение, даден с декларация от 17.07.2017 г. на управителя Б. Х. Г., правилно е съобразен от органа по приходите като основание по чл.176а, ал.1, т.1 ЗДДС за отказ за регистрация. Изпълнени са и двете кумулативни предпоставки на същата разпоредба – отказ за предоставяне на обезпечение и качеството на Г. на управител и собственик на капитала на лице с неуредени задължения за ДДС над 5000 лв.

Тълкуването на употребения в чл.176а, ал.1 ЗДДС израз „може да откаже“ налага извод, че органът по приходите действа в условията на оперативна самостоятелност. В този случай и съгласно чл.169 АПК съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискванията за законосъобразност на административните актове, уредени в чл.146 АПК. Част от тази проверка е спазването на принципа за съразмерност по чл.6 АПК, според който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава актът, прилагане на онези мерки, които са по-благоприятни за засегнатите лица, ако и по този начин се постига целта на закона, и избор на тази възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото. Систематичното място на разпоредбите, послужили като основание на процесния

отказ по чл.176а и чл.176б ЗДДС, в Глава XXV „Правомощия на приходните органи по предотвратяване на данъчни измами“ са указание за засилен обществен интерес, свързан с предотвратяване на данъчни нарушения. Законоустановената възможност за приходните органи да откажат регистрация на основание чл.176а, ал.1, т.1 ЗДДС е въведена с превантивна цел срещу регистрация по ЗДДС на дружества, в които участват лица, които вече са осъществявали някаква форма на незаконосъобразни действия. В конкретния случай и предвид влезлия в сила РА №[ЕГН]/19.11.2012 г. на дружеството [фирма], ЕИК 13036175, тази незаконосъобразна дейност, в резултат на която са установени публични задължения, е безспорно установена. Правилно приходните органи са съобразили значителния размер на установените с РА задължения от 1 310 043,19 лв. – главница и лихви, което е дало основание за изискване на обезпечение в същия размер. Непредоставянето на обезпечение и безспорните данни, че Б. Х. Г. е едноличен собственик и управител на дружеството [фирма] към момент, в който то има установени задължения по ЗДДС, обосновават категорично налагането на превантивната мярка по чл.176а, ал.1, т.1 ЗДДС. Това е сторено в законово очертаните рамки - съобразно целите на закона /чл. 4, ал. 2 АПК/ и без да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава /чл. 6, ал. 2 АПК/. При преценка на баланса между интересите на обществото от защита на особено важен държавен и обществен интерес – по предотвратяване на данъчни нарушения и личните интереси на търговеца от регистрация по ЗДДС, съдът приема, че намесата в правната сфера на субекта в случая е пропорционална на преследваните цели. Доводите на жалбоподателя за нарушение на тези принципи са неоснователни.

По тези доводи и съображения оспореният отказ е постановен от компетентен орган по приходите, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел, поради което и на основание чл.160, ал.1 ДОПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева съгласно чл.8

ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 във вр.с чл.83, ал.4 ДОПК, Административен съд–София град, Първо отделение, 21-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], срещу Отказ за регистрация по Закона за данък върху добавената стойност № 221021701189471/20.07.2017 г. издаден от П. В. В. на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1537/29.09.2017 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], да заплати на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: